

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 4—10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2022

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 14: 16-24 • 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Άγ. Σπυριδωνος, έπ. Τριμυθοῦντος</i>	• 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία • 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	• 5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΠΤΗ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Άγ. Έλευθερίου Έερομάρτυρος, Ανθίας τής μητρός αυτού</i>	• 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία ** ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ ** 8.00—9.00μμ στό Hall τις Έκκλησίας.
ΣΑΒΒΑΤΟ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Άγ. Διονυσίου έπ. Αίγίνης</i>	• 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Ματθ. 1: 1-25 Έπιστολή— Έβρ. 11: 9-10, 32-40

Άγ. Έλευθερίου Έερομάρτυρος

Απολυτίκιον

Έρέων ποδῆρει κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ρείθοις ἐπισταζόμενος, τῷ
Δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Έλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σατάν. Διὸ μὴ
παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Άγ. Σπυριδωνος, έπ. Τριμυθοῦντος

Ο Άγιος Σπυριδων γεννήθηκε περί τό 270 μ.Χ. στο χωριό Άσσια τῆς Κύπρου. Στά νεανικά του χρόνια ζοῦσε ὡς ἕνας ἀπλός ἀλλά πολύ ἐνάρετος βοσκός. Παντρεύτηκε καὶ ἀπόκτησε μία κόρη, τὴν Εἰρήνη. Μετά τῆ χηρείας του ἀσπάσθηκε τό μοναχικό βίο, μελέτησε πολύ, ἀπέκτησε μεγάλη σοφία καὶ χάρη στίς πολλές του ἀρετές, πολύ σύντομα ἐγίνε ἐπίσκοπος τῆς Τριμυθοῦντας. Έλαβε μέρος στήν Α' Οἰκουμενική Σύνοδο τό 325, ὅπου καὶ θαυματούργησε. Κοιμήθηκε τό 348 μ.Χ.

Τό λείψανό του, πού διατηρήθηκε ἀκέραιο μετά τὴν ταφή καὶ ἀνέδιδε εὐωδία, ἀρχικά διατηρήθηκε σέ ἐκκλησία τῆς πατρίδας του. Μετά τὴν κατάληψη τῆς Κύπρου ἀπό τοὺς Άραβες, μεταφέρθηκε στήν Κωνσταντινούπολη, τό 691. Τρία χρόνια μετά τὴν ἄλωση τῆς Πόλης, ο ἱερέας Γεώργιος Καλοχαιρέτης μετέφερε τό λείψανο, μαζί μ' ἐκεῖνο τῆς Ἀγίας Θεοδώρας τῆς Αὐγούστας, σ' ἕνα χωριό κοντά στήν Άρτα καὶ στή συνέχεια γιά μεγαλύτερη ἀσφάλεια μεταφέρθηκαν στήν Κέρκυρα.

Μεγαλυνάριον

Χαῖρε Τριμυθοῦντος ἡ καλλονή, χαίροις Κερκυραίων ὁ σοφώτατος ἱατρός
χαίροις τῆς Τριάδος ὁ θεῖος μυστολέκτης, Πατέρων μέγα κλέος, Σπυριδων Άγιε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 14: 16-24

Δέν είναι απλός άνθρωπος ο οικοδεσπότης τῆς σημερινῆς παραβολῆς. Ἐκεῖνος πού ετοίμασε καί προσκαλεῖ στό Δεῖπνο εἶναι αὐτός ὁ ἄπειρος, ὁ ἀληθινός Θεός. Καί τό Δεῖπνο εἶναι ἡ Βασιλεία του, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπό τώρα μέ τήν Ἐκκλησία καί πρόκειται νά ὁλοκληρωθεῖ στόν Παράδεισο, μέ τή δεύτερη ἔλευση τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλλά τί ἀκριβῶς περιλαμβάνει τό Δεῖπνο αὐτό τοῦ Θεοῦ καί ποιά εἶναι ἡ δική μας στάση ἀπέναντί του;

Ἡ παραβολή τό ἐκφράζει σαφέστατα. Κατ' ἀρχάς τό θεῖο Δεῖπνο περιλαμβάνει φιλοξενία. Ὁ οικοδεσπότης ἀνοίγει διάπλατα τίς θύρες καί προσκαλεῖ ἐπίσημους καί ἄσημους νά μποῦν στό ἀρχοντικό του. Αὐτό ἀποτελεῖ χειρονομία εὐγένειας, καλοσύνης καί τιμῆς, ἃν τό κάνει κάποιος ἄνθρωπος. Τώρα, ὅμως, πού ἡ ἐκδήλωση αὕτη εἶναι τοῦ Θεοῦ; Ἀνερμήνευτη ἡ συγκατάβαση, τρισμέγιστη ἡ φιλανθρωπία. Διότι ὁ Θεός εἶναι ἄπειρα μέγας, ὑπερβατικός. Κατοικεῖ σέ «φῶς ἀπρόσιτον» ἀπλησίαστο, οὐράνιο, ἐκτυφλωτικό! (Α' Τιμόθ. στ' 16) Μποροῦν νά εἶμαστε λιγότερο ἀπό ἕνας μηδαμινός κόκκος ἄμμου μπροστά σέ ἀπέραντο ὠκεανό. Καί παρ' ὅλα αὐτά τί βλέπουμε; Αὐτός ὁ ἄπειρος καί φοβερός Θεός μᾶς καλεῖ νά τόν πλησιάσουμε. Δίνει τήν ἐντολή νά «γεμισθῇ ὁ οἶκος του» ἀπό ἀνθρώπους. Ἀποφασίζει νά μᾶς φιλοξενήσει μεγαλόπρεπα, θεϊκά. Νά μᾶς φιλοξενήσει μόνιμα καί αἰώνια στά ὑπερκόσμια δώματα τῆς αὐτῆς δόξας του. Ἐπιθυμεῖ νά μᾶς ὀνομάζει οἰκέτους του, σπιτικούς του καί νά μᾶς συμπεριλάβει στήν ὑπέρλαμπρη «πανήγυρη» τοῦ Παραδείσου, ὅπου τά μικρά καί φτωχά πλάσματά του θά ἀνακραυγθοῦν ἐκλεκτά καί προσφιλή, σάν μονάκριβα, παιδιά του (Ἐφεσ. β' 19, Ἑβρ. ιβ' 23). Θαυμαστή φιλοξενία!

Καί μαζί μέ αὐτό, ἄλλο μεγάλο δῶρο. Ἡ προσφορά θείας τροφῆς. «Δεῖπνο μέγα» παρατίθεται στούς φιλοξενουμένους. Ὅχι ἀπλῶς πλούσιο καί ἀνεξάντλητο, ἀλλά κυρίως θείας ὕψης. Μέ περιεχόμενο μυστικό, ἱερό, ὑπερκόσμιο. Ἐκεῖ παρατίθεται καί προσφέρεται «ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς» (Ἰωάν. στ' 51). Ὅποιος παίρνει μέ πίστη καί εὐλάβεια τή θεία αὕτη τροφή, ἀποκτᾷ «κοινωνίαν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ» ἐνώνεται μέ τόν Θεάνθρωπο Κύριο καί παίρνει ὅλη τή Χάρη, ὅλη τήν δόξα, καί τή δύναμή του (Α' Κορ. ι' 16). Ἀποκτᾷ ζωή καί περίσσεια ζωῆς, καθὼς ὑποδέχεται μέσα του τήν πηγὴ τῆς ζωῆς. Εὐφραίνεται καί ἀγάλλεται. Ἀπολαμβάνει τή μακαριότητα τοῦ Παραδείσου. Τήν ἀνέκφραστη εὐτυχία τῆς θέωσης. Πράγματικά «μακάριοι», τρισευτυχισμένοι, «οἱ εἰς τό δεῖπνον... τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι» (Ἀποκ. ιθ' 9).

Ἄν ὅμως ὁ Θεός κάνει μία τέτοια μεγαλειώδη πρόσκληση καί προσφορά στόν μικρό ἄνθρωπο, ποιά θά πρέπει νά εἶναι ἡ στάση τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στό θεῖο αὐτό Δεῖπνο τοῦ Θεοῦ;

Μετά ἀπό τήν ἀμέτρητα τιμητική πρόσκληση πού δεχόμαστε, δέν ἔχουμε πλέον περιθώρια νά ποῦμε ὅτι «δέν γνῶριζα, δέν μέ κάλεσε κανεῖς, δέν μπορούσα μόνος μου νά τολμήσω». Ἐχει συγκαταβεῖ ὁ ἴδιος ὁ Θεός καί μᾶς ἔχει καλέσει. Ἀσυγχώρητα ἀγενεῖς καί ἐξοργιστικά ἀσεβεῖς θά ἀποδειχτοῦν ὅσοι τυχόν ἀρχίσουν καί πάλι «ἀπό μιᾶς παραιτεῖσθαι». Ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη στάση ἐκ μέρους μας εἶναι νά σταθοῦμε καί νά προσέξουμε τή μεγάλη κλήση. Νά ἐμβαθύνουμε στό περιεχόμενο καί τή σημασία τοῦ θεϊκοῦ Δείπνου. Καί στή συνέχεια νά πλησιάσουμε μέ προθυμία, «μετά ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως», δηλαδή μέ εἰλικρινῇ εὐλάβεια καί βαθειά πίστη (Ἑβρ. ι' 22). Τώρα μάλιστα πού οἱ μέρες μᾶς καλοῦν σέ πνευματικό ἀναβαπτισμό. Ἰδιαίτερα μέ τό ἅγιο μυστήριό τῆς Μετανοίας καί τή συνειδητὴ συμμετοχή στίς ἐορταστικές θεῖες Λειτουργίες. Νά νιώσουμε, μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ, βαθειά τί θά πεῖ νά καθόμαστε «ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Θεοῦ», νά μεταλαμβάνουμε Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ, νά ζεῖ πιά μέσα μας ὁ Χριστός (Λουκ. κβ' 30, Γαλ. β' 20, Ἰωάν. στ' 56).

Καί ἀφοῦ γευτοῦμε τή μεγάλη δωρεά, πολύ φυσιολογικά καί αὐθόρμητα νά γίνουμε κήρυκες τῆς χαρμόσυνης εἰδησης. Ὅπως σύμφωνα μέ τήν παράδοση ἔκαναν οἱ Μάγοι καθὼς ἐπέστρεφαν ἀπό τήν πατρίδα τους, ὅπως οἱ βοσκοί, πού ἔκαναν γνωστό καί σέ ἄλλους ἀνθρώπους τό θαυμαστό γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἡ γερόντισσα προφήτιδα Ἄννα, ἡ ὁποία καί αὕτη «ἐλάλει περί αὐτοῦ» σέ ὅλους τούς εὐσεβεῖς τῶν Ἱεροσολύμων (Λουκ. β' 38).

«Ἐξέλθετε εἰς τὰς ὁδοὺς καί τὰς ρύμας» θά ποῦμε καί ἐμεῖς στόν ἑαυτὸ μας. Στόν κύκλο τῶν γνωστῶν καί τῶν οἰκείων μας. Ταπεινά καί διακριτικά. Ἀλλά καί ἐνθερμα καί πειστικά καί ἐνθουσιαστικά. «Ἀνάγκασον», δηλαδή ἐνθάρρυνε, βοήθησε νά συνειδητοποιήσει καί ὁ ἄλλος τή χαρά. Ὡθησε τόν ἀδελφό σου, νά ἔρθει καί ἐκεῖνος στό μεγάλο Δεῖπνο τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἦδη μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ φτάσαμε στήν Κυριακή τῶν Προπατόρων. Σέ ἐλάχιστες μέρες θά γιορτάσουμε Χριστούγεννα. Ὅ,τι οἱ Ἅγιοι Προπάτορες πόθησαν βαθειά καί ἐπιθύμησαν νοσταλγικά, ἐμεῖς τό ἔχουμε, τό ζοῦμε, θά τό ἀπολαύσουμε σ' ὅλο τοῦ τό μεγαλεῖο ἀκόμη μία φορά.

Ἄς αἰσθανθοῦμε, λοιπόν, τήν τιμή. Ἄς συγκλονιστοῦμε ἀπό τήν εὐλογία. Ἄς διαλαλήσουμε τή Χάρη. Καί ἄς προσκολληθοῦμε ὁλόψυχα στόν Θεάνθρωπο Σωτήρα Χριστό καί τήν Ἐκκλησία του, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε τώρα τήν πρόγευση καί στόν Οὐρανὸ τό πλήρωμα τῆς δόξας τοῦ θείου Δείπνου.